

ФАРМАКОТЕРАПЕВТИЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРЕПАРАТУ ДІОКСИЗОЛЬ ЗА УСКЛАДНЕНИХ РАН

Н. В. Слюсар

Подільський державний аграрно-технічний університет

Вивчали фармакотерапевтичну ефективність препарату Діоксизоль, в порівняльному аспекті, за лікування ускладнених рваних ран у великої рогатої худоби.

У практичній діяльності лікарів ветеринарної медицини чільне місце займає не тільки профілактика, але й лікування хірургічних захворювань, відсоток яких від загальної кількості незаразних хвороб все ще залишається високим. Тому необхідно впроваджувати в практику нові методи лікування із застосуванням нових, більш ефективних, фармакологічних препаратів та вдосконалювати методи уведення старих [1, 2].

Вивчали також перебіг ранового процесу, терміни очищення ран, виповнення грануляціями, у тварин двох дослідних груп, тощо.

Метою досліджень було вивчити, у порівняльному аспекті, фармако-терапевтичну ефективність Діоксизоль, за комплексного лікування ускладнених рваних ран у великої рогатої худоби, та перебіг ранового процесу, терміни очищення ран, виповнення грануляціями, у тварин двох дослідних груп тощо.

Матеріали і методи. Для проведення досліджень було сформовано, за методом аналогів, 2 групи тварин. Першій групі тварин, з метою фармакотерапії ускладнених рваних ран, застосовували препарат Діоксизоль® — комбінований лікарський препарат для місцевого застосування, діючими речовинами якого є діоксидін і лідокаїн [3]. Діоксидін має широкий спектр антибактеріальні дії і володіє протизапальним ефектом, а лідокаїн діє знеболювально та протизапально, тварин другої групи лікували іхтіоловою маззю.

Лікуванню передувала первинна хірургічна обробка рани, яку проводили за загальноприйнятою методикою: порожнину рани закривали ватно-марлевым тампоном, або серветкою, для попередження контамінації рани з її країв видаляли волосяний покрив, попередньо видаливши, промивали 3 %-им розчином перекису водню, видаляли наявні кірочки ексудату, тощо, ретельно висушували шкіру, потім обробляли її 0,2 %-им розчином перманганату калію. Після дослідження порожнини рани, її промивали 3 %-им розчином перекису водню, видаляли сторонні предмети, ліквідували ніші та кармани, видаляли мертвілі тканини, повторно промивали розчином антисептика і висушували [1, 2].

Для зменшення больових відчуттів і блокуванням процесів запалення тваринам перед обробкою рани і ще 5 днів поспіль тваринам обох груп застосовували метакам. Метакам являється нестероїдним протизапальним засобом його діючою речовиною є мелоксикам. Він спричинює протизапальну, протиексудативну, знеболювальну та жарознижувальну дію. Мелоксикам блокує діяльність простагландинів шляхом пригнічення діяльності ферменту циклооксигенази.

Потім тварин обох груп лікували за попередньо складеними схемами. Тваринам першої дослідної групи з рваними ранами в порожнину вставляли марлеву турунду просочену Діоксизолем, фіксували кількома стібками вузлуватого шва. На фоні застосованого лікування спостерігалось, максимально, зменшення перифокального набряку та очищення рани від некротичного вмісту. Препарат володіє хорошою місцевою дією, із незначним всмоктуванням через шкіру і слизові оболонки, терапевтична концентрація зберігається 12-24 години.

Результати й обговорення. Тривалість першої фази при лікуванні рваних ран у дослідних тварин становила 2-3 доби, і уже після кількох разової заміни дренажу відмічали поліпшення загального стану, а місцево зменшення болю, набряку країв рани та зниження місцевої температури. Стінки і дно рани були вкриті рожевими, дрібнозернистими грануляціями, гнійний ексудат відсутній. Тобто, завершилась стадія самоочищення рани і відбулася її регенерація. Рани загоювались первинним натягом протягом 10–11 діб.

Тваринам другої дослідної групи з аналогічними ранами, застосовували іхтіолову мазь. Просочений дренаж фіксували кількома стібками вузлуватого шва. Поліпшення загального стану також спостерігали вже на 3-ю добу лікування. Таким чином, на фоні застосування Іхтіолової мазі також відбувається зменшення набряку та очищення рани від некротичного вмісту. Препарат має переважну місцеву дію, всмоктування через шкіру та слизові оболонки незначне, терапевтична активність зберігається до однієї доби.

Вже після кількаразової заміни дренажу відмічали поліпшення загального стану. Місцево в цей період ще відмічали болючість країв рани, наявність ущільненого набряку, підвищення місцевої температури. Стінки рани місцями були вкриті фібриновим струпом, під яким була незначна кількість густого сірувато-білуватого гнійного ексудату, тобто відбувалося гнійно-демаркаційне розплавлення фібринозно-тканинних мас. Де-не-де спостерігали ріст дрібнозернистих рожевих грануляцій.

Уже на 5-6 добу щоденного лікування спостерігали зменшення місцевої болючості, температури, незначний набряк країв рани; стінки рани повністю вкриті рожевими дрібнозернистими грануляціями, а на дні рани спостерігали незначну кількість жовто-білого ексудату, тобто, спостерігалось загоєння (регенерація) рани. На рану глухих швів не накладали, її порожнину продовжували обробляти іхтіоловою маззю. Стадія регенерації відбувалась протягом 10-13 діб.

Отже, за фармакотерапії ускладнених рваних ран у тварин 1-ої дослідної групи, порівняно з другою, перебіг ранового процесу був на 2-3 доби коротшим, швидше наступала стадія самоочищення рани і загоєння відбувалось за первинним натягом. Швидке очищення рани дозволило скоротити стадію регенерації. В цілому, термін видужання тварин першої дослідної групи був дещо коротшим, ніж тварин другої дослідної групи.

Таблиця 1

Морфологічні показники крові хворих тварин (M ± m)

Групи	n	Перед лікуванням		
		Нь г/л	Ег 10 ¹² /л	Л 10 ⁹ /л
Дослідна 1	8	97,0 ± 1,5	4,5 ± 1,7	13,2 ± 0,7
Дослідна 2	8	94,0 ± 1,7	4,4 ± 0,8	15,7 ± 1,2
Норма		99,0–129,0	5,0–7,5	4,5–12,5

Згідно з таблицею 1, морфологічні показники дослідних тварин обох груп мали значні відхилення від норми.

Після проведеного лікування морфологічні показники у тварин двох дослідних груп були в нормі, або наближені до нормальних (табл. 2).

Таблиця 2

Морфологічні показники крові корів після лікування (M ± m); n= 8

Групи	Нь г/л	Ег 10 ¹² /л	Л 10 ⁹ /л
Дослідна 1	110 ± 1,5	7,4 ± 2,4	12,1 ± 2,0
Дослідна 2	108 ± 1,7	7,2 ± 1,3	5,1 ± 1,4
Норма	99,0–129,0	5,0–7,5	4,5–12,5

ВИСНОВКИ

1. Застосування Діоксизоля за ускладнених рваних ран у першій дослідній групі спричинило кращий, у порівнянні з другою дослідною групою, фармакотерапевтичний ефект.

2. Видужання в першій дослідній групі відбулось на 3 дні швидше.

Перспективи подальших досліджень. Будуть продовжуватись дослідження впливу антибіотиків за різних патологій.

PHARMACOTHERAPEUTIC EFFICIENCY OF DIOXYSOLI FOR COMPLICATED WOUNDS

N. V. Slusar

Podillya State Agricultural and Technical University

SUMMARY

Studied pharmaco-terapeutic efficiency dioxysoli in comparative aspect, at treatment of lacerations at large horned livestock.

ФАРМАКОТЕРАПЕВТИЧЕСКАЯ ЭФФЕКТИВНОСТЬ ПРЕПАРАТА ДИОКСИЗОЛЬ ПРИ ОСЛОЖНЁННЫХ РАНАХ

Н. В. Слюсар

Подольский государственный аграрно-технический университет

АННОТАЦИЯ

Изучали фармакотерапевтическую эффективность Диоксизоля, в сравнительном аспекте, при лечении осложнённых рваных ран у крупного рогатого скота.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Лакисов В. М.* Опыт лечения инфицированных ран у крупного рогатого скота // Ветеринария. — 1991. — 38. — С. 80–82.

2. *Слюсар Н. В.* Фармакотерапія ран у порівняльному аспекті // Н. В. Слюсар, Н. С. Слоїк / Матеріали 6-ої Всеукр.наук.-практ.конф./ ПДАТУ, Кам'янець-Подільський, 2012. — С. 375.

3. *Падейская Е. Н.* Новое в проблеме фторхинолонов: возможности повышения активности и расширения спектра действия // Антибиотики и химиотерапевтики. — 1994. — т. 39, № 5. — С. 52–65.